

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Summa rationum quæ persuadent frequentiam Communionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

q P/al. 22. 5.

Sobria ebrietas.

r 4. Reg. 4. 41.

Frequenter communicandum.

1.

Quia Deus vult.

2.

In expositio.

Orat. Dom.

a Mat. 6. 11.

Luc. 11. 3.

quia panis

quotidianus.

Lib. 5. de Sa-

cram. c. 4.

3.

Quia panis est ordinarius cibum.

b Pron. 9. 5.

4.

munimen, ad passionis calicem ebibendum. Nihil enim est, quod faciliore reddat afflictionum, & tribulationum calicem: quam diuinus hic calix, qui bibentium inebriat corda. q *O quam preclarus est* (dicit David) *calix meus inebrians*. quemadmodum enim homo; nimio vino ebrius, non sentit contemptus, & ignominias; nec onera etiam graui curat: ita si calice hoc tuæ salutis inebrieris: magno animo, passionis calicem etiam amarissimum exhauries. Nam si paululum *et farina*, quam *Elsaus misit in ollam* carniū, tanquam mortem amarā, satis fuit, vt *nihil amaritudinis in olla remaneret*: quomodo panis hic cœlestis non sufficiet, ad dulcorandam omnem huius vitæ amaritudinem?

§. 2. *Summa rationum, quæ persudent frequentiam Communionis.*

VT EXACTIVS capiatur vis generalis huius vocationis; operæ pretium fuerit, breuem quandam rationum sumram hic ponere, quibus illa nos inuitat, persuadetque frequentiam sacræ Communionis. **P**RIMA Ratio, cui reliquæ innitantur, est; quod ea sit voluntas Christi D. N. eiusdem diuini Sacramenti authoris: cuius voluntatis omnia signa habemus, quibus diuina volūtas solet nobis innotescere quam vbi agnoscimus: illa sola pro ratione sufficit; meritoque alijs rebus omnibus est præferenda. Hæc signa seu indicia eius voluntatis perspicientur in reliquis rationibus, quas adferemus. **I**DEOQUE SECUNDA ratio est, quod idem ipse Dominus in precatione quotidiana, (vt ait S. Cyprianus) iubet, diuinum hunc *panem supersubstantialem petere, vt quotidie detur*. Et quemadmodum *panem quotidianum* appellat, quo corpus nutritur; ita eodem nomine nutrimentum animæ appellat, vt sic ostendat desiderium, quo tenetur, vt eum ab ipso petamus: & vt eadem frequentia vtrumque sumamus. Ac propterea S. Ambrosius dicit: si panis est quotidianus, cur illum post elapsū annū suscipis? Sume quotidie, vt quotidie tibi proffit. Huc accedit **T**ERTIA ratio ex materia, qua hoc Sacramentum fuit institutum: ex pane scilicet & vino, ordinario & quotidiano hominum cibo: qui etsi cibos alios pro diuersis temporibus habeant: (nam aliquando carnis, aliquando piscibus vtuntur) at panis & vinum est quotidianum alimentum, quod cum omnibus alijs cibis sumitur: ita etiam licet anima varios habeat spirituales cibos, quibus alatur, & Scriptura diuina *panis & vini* nominibus eos appellet, eod quod sint ordinarium eius alimentum: peculiari tamen ratione voluit ipse Saluator, hoc Sacramentū in reali & vera panis & vini forma & specie instituere: vt intelligeremus, debere esse ordinarium & quotidianum nostrum alimentum. Huc accedit **Q**UARTA ratio, eod quod animæ necessitas, continua sit

& quo-

& quotidiana, quemadmodum est ipsius corporis: cuius substantia & humidum radicale habet intra se continuam quandam vim, calorem sc. naturalē, qui ipsum consumit, ac destruit: nisi, quod à calore ipso consumitur, continuo nutrimento reparatur. In hunc modum, quoniam etiam anima intra se se ipsam habet, quod continuè virtutem eius consumit, *amorem* scilicet *proprium*: frequenti indiget reparatione, sumptione scilicet panis huius cœlestis. nam licet alij sint cibi, quibus hæc iactura reparari possit, nullus est tamen æquè, atque hic ad id potens. Et verendum ait Sanctus Cyprianus) ne, qui sacro hoc cibo priuatur, etiam omnino deficiat: deficientibus aut viribus spiritus, facile vincetur à suis passionibus. *c aruit enim cor meum* (ait Dauid) *quia oblitus sum comedere panem meum*: Hoc ipsum valde confirmatur ratione QUINTA, ob continuos scilicet conflictus, quibus à Dæmone, mundo, & carne vr gemur; & ob continua pericula, quibus versamur, in graui peccata incidendi. Cùm igitur pretiosum hoc Sacramentum, fortissimum sit Clypeus contra omnes hostes; & efficacissimum Antidotum, ad præseruandum ab omnibus spiritualibus morbis: vult noster hic supremus Dux, ac medicus, hæc armis, & hoc præseruatiuo Antidoto nos munire, & præparare, ita frequenter illud sumendo, sicut opus est, vt ex his conflictibus salui euadamus. Est PRÆTEREA eiusdem Dei voluntas, vt quotidie in virtute crescamus; & in eius obsequio non retrocedamus, hæreamus, aut lento passu pergamus: sed vt alacriter progrediamur. erit igitur diuinæ eius voluntati valde conforme, vt Communionem sacram frequentemus: cuius effectus est, non solum conseruare, sed etiam augere spiritus feruorem: quemadmodum cibus magnæ substantiæ, non solum corpus nutrit, sed etiam impinguat; & facit, vt crescat: quando in ea est ætate, vt crescere possit. SEPTIMA ratio desumitur ex fine, quem Saluator noster respexit, cùm diuinum hoc Sacramentum instituit: memoria scilicet suæ passionis, & beneficiorum, ac gratiarum, quas nobis contulit. Cùm igitur sit æquissimum, quotidie nos esse memores plurimorum, quæ nostri causa est perpessus; & quotidie gratias agere ob beneficia, quæ quotidie accipimus: æquissimum quoque erit, quotidie offerre illi diuinum hoc sacrificium, aut eidem assistere, & sanctissimi huius Sacramenti participes fieri: vt nostra memoria recentior sit, & viuacior; gratitudoque magis deuota: dum ei coniungimur, qui tantum bonum nobis confert. Signum est enim, quod & ipsum benefactorem, & eius beneficium parui æstimemus: nisi ea frequentia eoque modo gratos nos exhibeamus, quo ipse optat, ac petit.

OMNES hæ rationes confirmantur OCTAUA ratione, consuetudine scilicet Ecclesiæ primæuæ tempore Apostolorum, qui optime nouerant Christi D. N. voluntatem: valdeque gaudebant, quod ea executioni

Quia necessitas continua.

In expos. Orat. Dom.

c Psa. 101. 5.

5. quia tentatio & certamen continuum.

6. quia proficere debemus.

7. vt sit Eucharistia perpetua.

8. primitiua Ecclesiæ.

ad Act. 2. 42.
In Epist. de
cret. c. Epi-
scopus §. 1.
de consecra.

9.

3. p. 80 a.
10 ubi alle-
gat SS. Am-
bros. & Au-
gust. infra
citandos.
SS. Patres.

10.

Concil. Tri-
dentinum.
Sess. 13. c. 8.
& Sess. 23.
c. 13.

Sacerdoti-
bus hac ma-
ximè dicta.

Et laicis. sed
cum consi-
lio.

S. Tho. 3. p.
q. 80. a. 10.
ad 4.

mandaretur: quam ut explerent, *d'erant perseverantes in communicatione fra-*
tionis panis: ex quo tantus proueniebat fructus, ut vel ex eo satis appareret,
à Deo esse eam consuetudinem, quæ tales fructus proferret: Quam sub gra-
uibus pœnis iussit seruari S. Anacletus Papa, eò quòd inciperet iam aliquis
tepor obrepere. Huc accedit, quod SS. Patres, & insigniores Ecclesiæ Do-
ctores, per quos Dominus noster nos alloquitur, suamque aperit volunta-
tem, suadeant (ut refert S. Thomas) hanc frequentiam Communionis, & ad
eam exhortentur. æquum autem est, filios sequi, & amplecti consilia Patrū,
& non reprobare, aut reijcere consuetudines, quas illi approbant: quia fa-
cile esset incidere in periculum, labendi in errores ministrorum Antichri-
sti: qui hoc maximè agunt, ut laudabilem hanc consuetudinem, ac iuge sa-
crificium ab Ecclesia tollant.

DENIQUE nihil tutius facere potest Christianus, qui viuum sit Christi
membrū & Ecclesiæ: quā si desideria & actiones suas, cum sui capitis, eiusq;
Ecclesiæ Catholicæ actionibus cōformet, per quā ille nobis eas proponit, ac
manifestat. Cū igitur ipsa Ecclesia per sacrum Tridentinū Cōcilium di-
cat, se desiderare, ut fideles in sacro Missæ, cui intersunt, frequenter cōmu-
nicent, nō spiritualiter tantum, sed etiam sacramentaliter, ad maiorē profe-
ctum ex ea suscipiendū: rationi omninò est cōsentaneum, eius membra idē
desideriū habere; magnoq; seruore ac diligētia illud executioni mādare. Ne
tñ ex his rationibus occasione aliqui accipiāt, in alterū extremum incidēdi,
quotidiè pro arbitrato suo cōmunicandi, operē pretiū est declarare, in qui-
bus occasionibus illæ locū habeāt. *Primū* itaq; locū habēt rationes prædictæ
in ipsis Sacerdotibus, quibus ex officio incumbit, diuinum hunc panem sibi
& alijs consecrare: illi enim, & sacrum Missæ facere, & cōmunicare quotidiè
deberēt, quemadmodū suo loco dicemus. Ac præterea, q; in ipsis est, debent
semper pro alijs fidelibus preparatū illū habere: optantes & operā dātes, ut
frequenter illi cōmunicent. nā quemadmodū nō decet, panē filiorū mittere
cambus; ita est periculosum ipsis filijs cū petunt, (si tamen ut oportet, pe-
tant) illū denegare. Locum deinde habent eadem rationes in reliquis fide-
libus, qui magnam propter eas propensionem habere deberent, frequenter
communicandi. Non ut seiplos ex eisdem tantum rationibus gubernantes,
quotidiè cōmunicent; aut ita frequenter, sicut propriū illis iudiciū suggerit:
quia in hoc posset sæpè magnus error ac deceptio euenire, contra spiritum
Christi D. N. Qui quemadmodum voluit seculares homines non consecra-
re hoc Sacramentum, nec proprijs illud manibus sibi sumere; sed per ma-
nus Sacerdotum, quibus solis & consecratio, & distributio competit; ita et-
iam voluit eosdem seculares in ea frequentia dirigi iudicio prudentum Sa-
cerdotum & Confessoriorum, qui illorum conscientias gubernant. Et

quemad-

quemadmodum intolerabilis esset error, ex prædictis rationibus deducere, quod expediret, tres Missas quotidie facere, aut ter communicare, sicut corpus ter in die sumit refectionem: (nam Ecclesia ipsa, eiusdem Christi spiritu edocta, maiorem ducens rationem reuerentiæ tanto mysterio debita, quam voluntatis eius, qui vult communicare: non obstantibus prædictis rationibus, decreuit: neminem, nisi semel in die communicare, exceptis quibusdam casibus ab ipsa notatis) ita etiam ad eandem Ecclesiam pertinet per suos ministros, Pastores scilicet, & Confessarios singulis præscribere, qua frequentia communicare debeant, ne in extremum nimietatis incidant. Nec vim contra hoc habet, si quis dicat: Confessarium eo ipso, quod pœnitentem absoluat, eundem approbare, dignumque, qui communicet, iudicare: siquidem per absolutionem maximam communionis impedimentum, quod est peccatum lethale, remouetur. Non, inquam, id valet: alioquin si carnalis peccator, qui ante horam cum muliere peccasset, id nunc confiteretur, posset arbitrato suo statim absque maiori aliqua necessitate ad Communionem accedere; idemque os cum purissima hostia consecrata coniungere, quod pauld antè aded maculatum fuisset, & sordidum. Scimus præterea, sanctos Patres præter peccata lethalia, quædam alia impedimenta assignare frequentis communicationis: vt ea cum reuerentia, ac decencia debita suscipiatur: cum dixerit Apostolus: *e multa mihi licent, sed non omnia expediunt*, nec decens est, eum, qui ex confessione discedit animo permanendi in multis peccatis venialibus, etiamsi sit iustificatus, æquè tamen frequenter communicare, atque eum, qui statuit ab omnibus illis abstinere. Nec ipsemet Saluator contentus est generali vocatione, qua omnes ad frequentem communionem inuitat, sciens nimirum, non omnibus eandem frequentiam conuenire. Ideoque cum vnoquoque iusto specialibus alijs vocationibus vtitur, quibus efficaciter eum permoueat ad eam frequentiam, quæ illi magis conueniat.

§. 3. De speciali ad frequentiam sacræ Communionis vocatione.

SPECIALIS suauiorque vocatione, qua Christus D. N. electos suos ad maiorem huius Sacramenti frequentiam inuitare solet, vt plurimum incipit, postquam illi, dies permultos in sanctis operationibus se exercuerunt; vultque ipse singulare suum erga eos studium & fauorem ostendere; bonaque illa opera remunerare; & spiritum addere, vt prosequantur, & in perfectione virtutum omnium proficiant: vt apparet in ea vocatione, cuius mentio fit in libro Cnaticorum, cum dixit ipse: *veni in hortum, messui myr-*

*Mediocritas
vbiq̄ ser-
uanda.*

*Absolutio
sola non
sufficit.*

*S Tho. sup.
2. 7.*

ct. Cor. 6. 12.

a Cant. 5. 1.